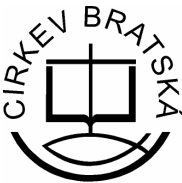

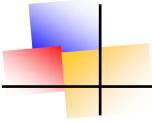

Zborové listy

Z obsahu:

- Slovo na tento mesiac
- Do nového roka
- Harold S. Kushner
- Ľudské kalendáre, alebo ...
- Myšlienky Maxa Kašparů
- Kristus – život náš
- Detská rubrika

Slovo na tento mesiac

A tak teda tých, ktorí sú z viery, žehná Boh s veriacim Abrahámom.

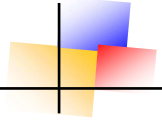
Ga 3,9

Z Božej milosti sme vstúpili do nového roku o niečo starší, skúsenejší a tiež bližšie k cieľu. Boli sme pod vplyvom mnohých pekných želaní od priateľov a tiež od bratov a sestier. Ako refrén všetkých nám znelo prianie Božieho požehnaní. Vyslovovať priania je dobré, len bolo by to málo, keby za tým nenasledovali skutky. Sám som si smel vypočúť niekoľko prianí aj od bezdomcov. Čo vlastne rozumieme pod Božím požehnaním, čo si vlastne želáme? Kedy a ako sa ono uskutočňuje v živote človeka?

Komu Boh dáva požehnanie, na to odpovedá uvedený citát z Písma. Uvedomujeme si pri tom, že požehnať môže len Boh a nie človek a že ide o vieru, ktorá sa rodí z oslovenia Božím slovom, ktoré nás uvádza do pohybu, vzdaluje nás od sebeckta, od hriechu k nasledovaniu Krista. Nie viera v niečo a v niekoho, ale viera v Pána Ježiša Krista, ako hovorí Písmo.

K porozumeniu obsahu požehnaní nás vedie kontext uvedeného slova. Apoštol Pavol nám hovorí o milosti Božej pre pohanov. Na základe viery v Ježiša Krista prijímajú aj pohania ospravedlnenie z hriechov a dar Ducha Svätého. Domýšľajme hĺbku tohto obsahu pre veriacich v Krista a otvárajme sa na dobrý boj viery v nám darovanom čase života. Prajeme si Božie požehnanie. Tak poďme spolu, bratia a sestry, slúžiť si k vernosti Bohu povzbudzovaním, napomínaním a nesením bremena jedni druhých. Poďme spolu, aby sme sa sýtili zdravým pokrmom slova viery, aby sme boli zdraví vo viere a mali silu odolávať pokušeniam a zvädzaniu na zlé. Poďme spolu na modlitbách bojovať za bratov a sestry, za naše rodiny, za našich blížnych. Poďme spolu v jednom duchu zápasíť za posvätenie a pokoj, za budovanie a rast zboru do jeho kvality ale aj kvantity. Nech je nám v tom milostivý náš Pán.

Váš brat kazateľ Pavol Halža

Do nového roka

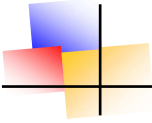
Záver starého a začiatok nového roka je spravidla o rekapitulácii a predsavzatiach. Je to aj mílnik na ceste a čas na úvahy o tom, kam sme sa ako cirkevný zbor dostali. Keď sa bude robiť celoročné bilancovanie výdajov a príjmov (povinné pre každú aj nepodnikateľskú hospodársku jednotku), prevládne slovíčko „sa“ - sa urobilo, sa spotrebovalo, sa preinvestovalo. Mrzí ma, že k udržiavaniu života zboru „sa“ využívajú prostriedky a sily jednotlivcov ako anonymný potenciál.

Dejiny kresťanstva od Abraháma po dnešok zďaleka nie sú anonymné. Božie slovo uchováva mená hrdinov i zradcov viery na pamäť i poučenie. Jedno z najnáročnejších diel z konca starozákonnej histórie nie je veľkolepý Šalamúnov chrám, postavený z bohatstva kráľovskej pokladnice, ale obnovenie hradieb Jeruzalema z ničoho pod vedením Nehemiáša. Sprísnil uvoľnenú disciplínu a zaviedol evidenciu všetkých rodín navrátilcov z Babylonského zajatia, ktoré sa na stavbe podieľali. Neuveriteľný výkon bol dosiahnutý vďaka jasnej vízii, dobrej organizácii a jednote tých, ktorých mená sú zaznamenané v Biblii spolu s menami kráľov a náboženských vodcov.

Aj najväčšie ľudské diela – či ide o katedrály alebo oratóriá sa skladajú z množstva malých kamienkov či tónov. Priznaním autorstva neuberáme slávu nášmu Bohu, ale sa vyvarujeme nebezpečenstvu kresťanského amaterizmu nezaručenej kvality a trvácnosti našich výtvorov. Ak sa má kresťanstvo uchovať ako závažná súčasť kultúrneho a duchovného dedičstva národov, musí mať vyššie nároky na kultúru slova a hudby v obradoch, i architektonické formy sakrálnych stavieb. Kresťanská kultúra by nemala byť poplatná populizmu masových zábavných žánrov.

Samí na vlastnej koži sa často presvedčujeme, že je ťažšie naprávať nedostatky, ako robiť od začiatku poriadne a dobre – aj pre budúcnosť. Požehnaný nový rok, naplnený dobrými predsavzatiami v osobnom aj v zborovom živote, zdravie a silu pri ich napínaní želá

Milan Motýľ

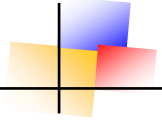
Harold S. Kushner: *Když se zlé věci stávají dobrým lidem*

Praha: Portál, 2005

Väčšina z nás už zažila ten pocit: šok z niečoho hrozného, čo sa stalo ma temer paralyzuje, ja omráčene zbieram myšlienky a snažím sa zhlboka dýchať: „... ale to snád' nie, to sa tak nemalo stať, to je hádam omyl či čo, vari naozaj sa to stalo? nedá sa už nič urobiť? nedá sa to vrátiť späť? nedá sa to *odstať*? ...”

Nuž, nedá. Tento svet má jasné fyzikálne zákony, medzi ktoré patrí aj to, že veci padajú všade na zemi voľným pádom a čas ide len dopredu, nikdy nie naspäť. Človek, ktorý práve utrpel ťažkú ranu života, však nemyslí na fyzikálne zákony, ale cíti bolesť a strach a úpenlivo hľadá príčinu ťažkostí. Takýmito situáciami sa zaoberá kniha, ktorej autor a názov je v nadpise. Harold Kushner je dlhoročným rabínom židovskej obce v americkom štáte Massachussets – a bolesť z ťažkej choroby a smrti syna ho podnietila k mnohým úvahám o zle, ktoré postihuje človečenstvo. Po rokoch vlastného utrpenia i blízkeho poznania bolesti iných ľudí napísal svoje poznatky – nie sú to odpovede na otázku *Prečo* sa zlé veci stávajú dobrým ľuďom, ale úvahy, ako môžeme pomôcť sebe i našim blízkym, *keď* sa zlo stane, ale aj o tom, na čej strane je pritom Boh.

Táto kniha nie je ani tak židovská, vôbec nie je ani kresťanská, ale je veľmi ľudská. Nevyhýba sa pritom otázkam ľudí, ktorí nie sú ochotní veriť v Boha, - v takého Boha, ktorý podľa ich chápania nezabránil vojnám, Osvienčimu, teroristickým útokom či katastrofám, keď trpeli a zahynuli tisíce nevinných. Rabín Kushner píše veľmi zrozumiteľne – namiesto teologických úvah o dedičnom hriechu sa snaží vysvetliť, že zlo a nespravodlivosť je súčasťou nášho sveta, že rozdiel medzi Božími stvoreniami: zvieratami a človekom je práve v tom, že človek má slobodu voľby – nemusí sa riadiť len inštinkami a pudmi, ale aj morálkou – poznaním toho, čo je a čo nie je správne. Jedna z kapitol knihy rozoberá Jóbov príbeh – mnoho prípadov života autor premieta do postáv Jóba, jeho rodiny i priateľov. Často sa urputne snažíme nájsť aj my *dôvod* nezmyselného zla – sebaobviňovaním či hádzaním viny

na druhých, pričom takéto *odôvodnenie* môže byť sebaklamom a ďalším prehĺbením utrpenia, na míle vzdialené od útechy či súcitu. Nie každé zlo sa dá vysvetliť tak, že Boh zoslal trest za hriech – kto zhrešil, je potrestaný a hotovo. Keď dal Boh človeku slobodu, tak nám ľuďom umožnil aj vzájomne si ubližovať alebo niečo zničiť – a aj keď je na strane trpiacich, nebude zasahovať podľa toho, ako by sa nám to zdalo spravodlivé

Už sa mi tu nazhromaždilo priveľa veľkých a vážnych slov, táto kniha je však prekvapujúco jasná a zrozumiteľná – a pomerne útla. Práve kvôli týmto vlastnostiam som ju v uplynulom roku nielen opakovane čítala, ale i viackrát použila – venovala som ju niekoľkým známym, ktorí sa stretli so zlom a trpeli. Niektorí mi povedali, že pri jej čítaní sa im trocha uľavilo a že už ju aj požičali ďalším. A to je dôvod, prečo budem rada, ak si ju prečítate – možno vo vhodnej chvíli poskytnete aj ďalším, ktorí ju potrebujú.

Tina Markušová

Ľudské kalendáre, alebo naše počítanie času

Oblúbený televízny seriál autora ČST Jiřího Hubača Sanitka z roku 1984, začína piesňou Zdeňka Borovca s filozoficky silným textom: „*Můj čas je pouho pouhé prozatím. Můj čas může říct, já už neplatím. Tak rád, tak rád bych žil a mám jen zbytek sil a času miň, než se mi zdálo před půl hodinou. Můj čas to jsou jen chvílky takové...*“ A text pokračuje ... „*Příteli, chvátej píšu vzkaz, dej mi, co strácím, dej mi čas, zbav mě tíhy mé, strasti mé a té nejvíc...*, *Příteli, píšu SOS (spaste naše duše), dej mi, co strácím dnes, vrať mi mou víru, lásku a té nejvíc.*“

Text piesne podfarbuje epizódy ľudí, ktoré sa náhle ocitli v tiesni straty života. Z pohľadu veriaceho poslucháča sa priam žiada doplniť Meno, ktoré je riešením pre každého človeka, uvedomujúceho si relatívnosť svojho vymedzeného času a možností, ako naložiť so svojim jediným životom na tejto zemi.

Na konci a začiatkom nového občianskeho roku si mnohí kladieme pred seba určitú bilanciu ušlého času a nášho počínania. Nie je to asi nič škodlivého, zvlášť keď sme správne kritickí a ochotní ku korekcii. Je to odveká potreba, lebo ľudia si v každej vyspelej kultúre uvedomovali potrebu merania svojich náležitostí, majetkov, pôdy, udalostí a času. Táto užitočná miera pre praktický život sa často v dnešnej dobe stáva dôvodom na nekritické preceňovanie deliacich mét v občianskom a osobnom živote. Zdanlivo sa môže zdať, že moderný vyspelý a globalizovaný svet používa výhradne náš kalendár, ktorý sa úderom polnoci 31.decembra posunie o nový kalendárny rok. Že tomu tak nie je, z minulosti aj súčasnosti niekoľko príkladov na počítanie rokov, ktoré sa väčšinou začínajú počítať od významnej udalosti pre tú ktorú kultúru:

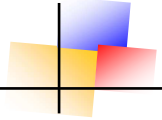
Byzantský letopočet sa počíta od 1.9.5508 pred Kr. - stvorenie sveta, podľa údajov v Biblii.

Židovský letopočet od 7.10.3761 pred Kr., mýtické stvorenie sveta.

Mayský letopočet od 13.3114 pred Kr.

Starogrécky letopočet od 1.7.776 pred Kr., konanie prvých olympijských hier

Rímsky letopočet od 21.6.753 pred Kr., založenie Ríma.

Islamský letopočet od 16.7.622, Mohamedov útek z Mekky, tzv. hidžra.

Francúzsky republikánsky letopočet od 22.9.1792, vyhlásenie Republiky.

Indický letopočet tzv. kalijuga od r. 3102 pred Kr.

Egyptský letopočet, éra od r. 2782 pred Kr.

Čínsky letopočet od r. 2697 pred Kr.

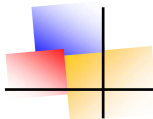
To je len niekoľko príkladov existujúcich počítaní z minulosti aj súčasnosti. Skoro by sa dalo povedať že „babylon“ kalendárov.

Aj v počítaní judaistického kalendára ale panuje nejednotnosť a súčasný určujúci letopočet je tiež len rabínsky vynález. V stredoveku dokonca aj židovské komunity používali niekoľko kalendárov súbežne, keď napr. tzv. karaisti z praktických dôvodov používali aj moslimský kalendár, lebo obývali územie ovládané moslimami. Židovské komunity používali pre časomieru aj čas zničenia

Druhého chrámu.

Ale ani kalendár odvodený od narodenia Pána Ježiša Krista, ktorý sa obecne užíva ako nástup novoveku, sa nevyhol nejednoznačnostiam. Možno hlavne preto, lebo v tých časoch sa nezaznamenával dátum narodenia, ale sa v rodoch pripomínalo dátum úmrtia a v kráľovských a významných rodoch sa zaznamenania hodného videl dátum nástupu na trón alebo zaujatia rodového vodcovstva. Kresťanský letopočet tiež nevznikol v dobe narodenia Pána, alebo za jeho života, ale sa začal používať na základe návrhu opáta Dionýza Exigua v 6. storočí n.l. Zmiený opát sa pokúsil za pomoci rozličných historických prameňov odvodiť dátum Kristovho narodenia spätne. Paradoxne sa Ježiš Kristus narodil asi 4 až 7 rokov pred stanovením n.l., ak sa budeme opierať o hodnoverné zápisy letopočtov kráľov, vládcov a miestodržiteľov Ríma, ktorý vtedy ovládal Zaslúbenú krajinu.

Počiatok n.l. by teda teoreticky mal nastať medzi 31.12.roku 0 a 1.1. roku 1 n.l. Ale veci nie sú také jednoduché, lebo opát Dionýzos nepočítal s rokom 0. Ďalšou komplikáciou sú

nepresnosti vtedajšieho Juliánskeho kalendára, ktoré v Ríme platili od roku 45.pred n.l. aj s prechodným rokom a ktorý mal v roku 365,25 dní. Astronomicky však nepresnosť s týmto kalendárom za 129 rokov narástla o celý deň. Za 13 storočí však nepresnosť bola až 10 dní a rovnodennosť sa nepríjemne posunula zvlášť pre agrotechnické lehoty. Túto nezrovnalosť odstránil až pápež Gregor XII. v roku 1582, ktorý si pozval k spolupráci znamenitých astronómov tej doby. Jedinečná úprava však ešte stále nie je dokonalá a náš dnešný kalendárny rok je až o 25 sekúnd dlhší ako astronomický a v dĺžke tisícročí je to už celý jeden deň, čo je v dobe letov do vesmíru a precíznych nastavovaní robotov veľká prekážka.

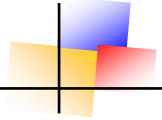
O čase zdôrazňuje Písmo na niekoľkých miestach v stručnosti asi to, že je to len nepatrný úsek večnosti a že aj čas má svoj začiatok a raz pomíne. V 1M. sa stretávame s prvým delením „... bol večer a bolo ráno, deň prvý.“ U Izraelcov trval deň od západu slnka po nový západ. Deň sa delil na ráno, poľudnie a večer. Polnoc delila nočnú dobu. Za Ezechiášových dôb sa stretávame už so slnečnými hodinami. Niektorí bádatelia sa domnievajú, že deň mal 24 hodín. Pod vplyvom rímskeho vojenstva aj niektorí Židia delili noc na 4 vojenské bdenia po 4 hodinách.

Ďalším delením u starozákonných Izraelcov bol nov a spln mesiaca po 4 týždňoch. Už Noe čakal 7 dní, pokiaľ znova nevy pustil prieskumnú holubicu. Aj Jozef oplakával svojho otca 7 dní a ako je zapísané, ustálilo sa 7 dňové počítanie týždňa.

Starý zákon na mnohých miestach s časom narába ako s rozhodujúcim Božím úsekom, vymedzujúcim čas k rozhodovaniu pre človeka.

Nový zákon je ešte jasnejší v určovaní na zamyslenie a konanie v človeku darovanom čase jeho pozemského života. Aj Pán Ježiš sa po celý čas na zemi riadi Božím „časom“. Nejde o nejaké časovo absolútne stanovené schéma (viď relativnosť, rôznorodosť a nepresnosti v ľudskej časomiere), ktoré by stanovovalo dni a roky, čo by odporovalo Božej zvrchovanosti (Sk1,7). Preto nie je človeku možné, aby Božie časy vypočítal (Mk13,33, 1Te5,1), hoci sa o to pokúšali mnohí mudrci dávnych kultúr až po dnešné vedecké tímy vyzbrojené najmodernejšími prevratnými vedeckými prístrojmi a metódami. Pán Boh je absolútnym vládcom aj nad svojimi časmi. Má časy určené pred svet v dejinách

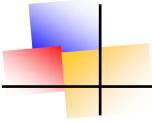
spásy, pre jednotlivých ľudí a zvrchovane aj pre všetky zasľúbenia.

Ak to zhrnieme, môžeme aj vo svetle krátkej exkurzie snáh o meranie času do minulosti konštatovať, že napriek užitočnej snahe stanoviť presné pravidlá pre čas, máme výrazne doporučené v duchu Písma sa ako jednotlivci zamerať na duchovnú stránku nám vymieraného pozemského času, ktorý z milosti Božej smieme tráviť a ktorého darcom je náš Stvoriteľ. Máme slobodu rozhodovania, ako s venovaným časom naložíme, ale nie slobodu určenia jeho dĺžky.

Danica Klincková

Faktografické údaje: Jiří Grygar: Věda a víra. Kapitola Trampoty s počítáním letopočtu, aneb tento rok není v tomto roce.

Myšlienky Maxa Kašparů

*

O čo jednoduchšie to majú so svojimi klientmi
automechanici alebo opravári televízorov,
ktorí pracujú so sériovými výrobkami.
Duchovní pracujú výlučne s Božími originálmi.

Tie nebývajú pokazené z podstaty,
ich závady sú následkami ľudských samoopráv.

Človek totiž neprijíma
„svoj obraz daný Bohom“,
ale na pôvodný originál nanáša
falošné vrstvy farieb
„na svoj obraz“.

Následná terapia potom nespočíva
v tom, že sa nanesie ďalšia, páčivá tapeta,
ale naopak – v odstránení všetkých
predchádzajúcich.

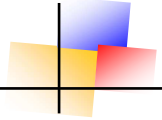
A to bolí.

*

Mám dojem, že z Trójskeho koňa v Cirkvi
vybehli najprv dve sestry-
Povrchnosť s Nenáročnosťou.

A za nimi ich dvaja bratia-
Formalizmus s Akokebyzmom.
Je najvyšší čas ochrániť brány
a začať z hlbín
loviť kľúče poctivosti.

*

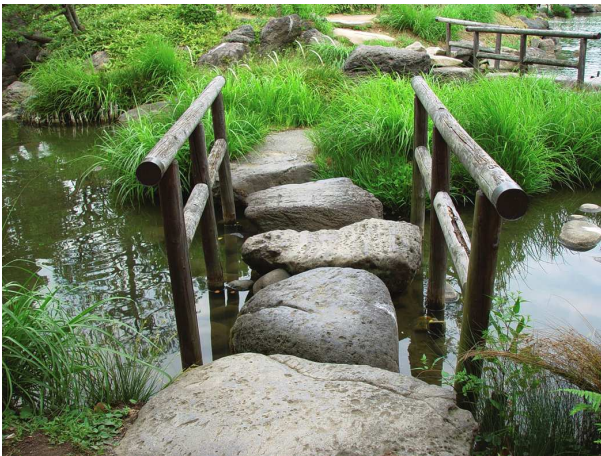

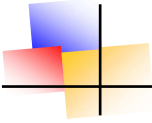
*

Nemám nič proti rôznym spolkom
ani fanklubom slávnych osobností.
Som však proti tomu, aby sme vnútri Cirkvi
vytvárali nejaké Fankluby Ducha Svätého
alebo Spoločnosti priateľov rímskeho pápeža.
Keby totiž všetci tí,
čo spievajú a tliekajú na Turíčnych obnovách
alebo pozdĺž ciest, kadiaľ prechádza Svätý otec,
plnili ich výzvy, bolo by na svete lepšie.
Veď Ježiš nepotrebuje fanúšikov ani priaznivcov,
ale učeníkov, ktorí o ňom vydávajú svedectvo.

*

Z knihy „Šum z pien“ vybrala K. Motýľová

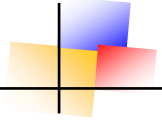
Kristus – život náš!

Vstupujeme do nového časového úseku našich životov. Čo v ňom očakávame? Naozaj veríme, že Boh môže začať v nás konať to svoje nové stvoriteľské dielo, ako začal kedysi na počiatku – že zo zeme beztvarej a puste učinil zem obývatelnú pre človeka? A odvtedy Boh koná – činí všetko nové! Boh je obnoviteľ, v pravom zmysle slova kreator.

Naše vŕzgajúce zámky častokrát nami premastené nám akosi nedávajú nádej, že sa ešte budú otvárať celkom zľahka smerom zhora k nám a tak isto pre každého človeka bez rozdielu. Otázka neznie, či sme ich premazávali my sami a pre seba, ale či sme si ich nechali premazať olejom Ducha Svätého.

Náš život je často žitý len v znamení hriechu a odpustenia. V tomto neustálom napätí. Boh pre nás však pripravil viac než nejaké ustavičné napätie. Aby sme postúpili z vybudovaných pevných základov ďalej. K rozvinutiu plnohodnotného duchovného života, ktorý pre nás pripravil. Pán Ježiš nám priniesol život v plnosti. Odhalil nám rozmer nového života. Na druhej strane mám pocit, akoby sme riešenie zmyslu a zmysluplnosti života presúvali kamsi inam – mimo oblasť viery, mimo oblasť komunikácie s Bohom. A predsa: ak nebude náš život plne zakotvený vierou v Ježišovi Kristovi, ak on sám nebude naším životom, potom budú všetky prikázania aj v tejto dobe milosti len zákonnícke, vracajúce nás k mŕtvej litere, nie k podstate života. Nie odhaľujúce podstatu nášho života, jeho zmysluplnosť. Preto ani modlitba, ani čítanie Božieho slova, ani návšteva zhromaždenia a práca v ňom nemôže a nesmie byť niečo iba náboženské, možno nanútené, zvykové. Všetko toto vymenované a ešte mnoho viac musí napomáhať hľadať a napĺňať zmysel nášho nového života. Ak sme ho ešte nenašli v oblasti viery a nasledovania Pána Ježiša, ak sme ho s nespojili s vierou, potom sa stále potácame niekde na pokraji zvykovostí, nanútenia, rodinných tradícií a ešte ďalších záležitostí, ktoré však pravý život nepodporujú, naopak, hatia ho v jeho prejave a raste. Len vtedy, keď sme objavili v Ježišovi Kristovi nad jeho darovaným odpustením to nové, veľkolepé, len tak a vtedy vytrysknú z nášho vnútra vody živé, ktoré v prvom rade zaplavia naše bytosti, a až keď nimi budeme plní, potečú aj do nášho okolia. Zdvihnime zástavu nového života, premeneného, darovaného života v tomto novom roku vyššie, zviditeľníme ho tak v našom osobnostnom rozmere, ako aj v strede našich rodín a v neposlednom rade v cirkevnom spoločenstve a všade, kde sa nachádzame.

Miroslav Bielik

Muška Šuška – 11

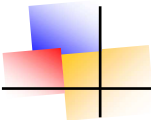
Batoň uja Bonifáca

Po Vianociach sedeli raz večer deti okolo mamky. Vonku bola zima, tma a fúkal silný vietor. Vierka, Karolko, Janko aj najstaršia Elenka prosili mamku, aby im niečo porozprávala. Po chvíli rozmýšľania mamka začala rozprávať o chlapčekovi Filipkovi, ktorý raz na ulici stretol čudného uja.

Ujo bol starý a zhrbený. Išiel pomaly, na chrbte niesol veľký batoh. Istotne bol aj ťažký, lebo ujovi sa podlamovali kolená. Filipko uja dobehol a opýtal sa ho, ako sa volá, čo má v batohu a či mu ho môže pomôcť odnieť. Ujo sa potočil ku chlapčatú a pozorne sa na neho pozeral. Po chvíli podišiel ku plotu školy, dal batoh dolu z pliec a sadol si na múrik plotu. „Volám sa Bonifác a ty si veľmi milý chlapec. Ale pomôcť mi nemôžeš ani ty, ani nikto iný. Lebo môj ťažký batoh je plný mojich nesplnených predsavzatí.“

Filipko od údivu naširoko roztvoril oči. S otvorenými ústami pozeral na uja Bonifáca. „Aký je dnes deň?“ - opýtal sa ho ujo. „No predsa Nový rok“, pripomenul malý Filip. „Iste teda vieš, že na Nový rok si ľudia dávajú veľa predsavzatí. Rozmýšľajú nad svojimi životmi a zisťujú, že veľa vecí robia zle a dobré veci zabudli urobiť. Je dôležité všetko si uvedomiť a predsavzať si, že to napravia. No najťažšie je predsavzatia vykonať.“

Ľudia chcú veľakrát urobiť niečo pre svoje zdravie. Často sa im to podarí, keď sa dokážu zrieknuť špatných návykov. Ťažšie je ale urobiť niečo pre ľudí, ktorí žijú okolo nás. Aj ja som si predsavzal, že navštívim starého priateľa v susednom meste. Každý rok som to chcel urobiť, ale vždy som mal dôvody, prečo som tam necestoval. Až som sa raz dozvedel, že priateľ sa kamsi odsťahoval a ja ho už nikdy nevidím. Ťaží ma to, veľmi. Chcel som pomôcť aj osamelému chorému susedovi, ale akosi som nikdy nemal čas. Sused potom umrel a môj batoh zase oťažiel. Raz som zase chcel utešiť milým slovom uplakanú predavačku, ale nenašiel som k tomu odvalu. A tak každým rokom pribúdali moje nesplnené predsavzatia. Často mi chýbala vôľa, nemal som silu a chuť niečo urobiť. Stával som sa neistým a ľahostajným. Nedokážem

ale zabudnúť – odkladám teda všetko čo som nesplnil do tohoto batohu, ktorý musím niesť len ja sám.“

Ujo si ťažko vzdychol a Filipko sa zamyslene zahľad na zem. Keď zdvihol oči, ujo už bol preč a on nevedel, či tu bol naozaj, alebo či sa mu to všetko nezdalo. Striasol sa od zimy a utekal domov. Cestou si predsavzal, že bude plniť všetky svoje predsavzatia. Čo myslíte, milé deti, môže sa mu to podariť? Všetky asi nesplní, ale určite väčšinu z nich – keď bude naozaj chcieť a bude vytrvalý.

Len aby si nepredsavzal, že bude lietať ako muška! To ale iste neurobí. Veď dobré a rozumné deti si dávajú len také predsavzatia, ktoré môžu aj vykonať. Inak by to bolo klamstvo, však? Verím, že aj vy si budete dávať iba múdre predsavzatia. Želám vám, milé deti, nech sa vám ich podarí aj splniť, „bzzzzz, bzzzzz“

muška Šuška.

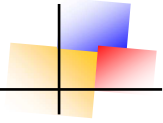
Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.
Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v piatok 22.01.2010 na redakčnej rade.

Za príspevky vopred ďakujeme.

Redakcia: M. Motýľ, br. kaz. Halža, Ľ. Straka, I. Žežula, M. Bielik, D. Klincková, K. Motýľová, J. Kleinová (grafika).

Web: <http://www.cbke.sk>

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nácvik spevu mládeže:** v nedeľu o 9.00 hod. v modlitebni
- ✚ **Nedeľné zhromaždenie:** o 10.00 hod. v modlitebni
- ✚ **Program pre deti** je každú nedeľu:
besiedka: od 10.25 do 11.00 hod.
- ✚ **Besiedka – nácvik spevu:** v nedeľu počas besiedky

Kto potrebuje službu autom, nech sa obráti na brata kazateľa.

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/622 5424; kaz. P. Halža 0907 927 590

Služba pri ozvučení: Ján Havrila

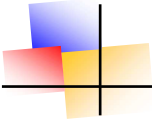
Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Jubilanti: Lišková Oľga

Modlitebné podnety:

- ✚ Za programy v mesiaci január
- ✚ Za misiu doma i v zahraničí
- ✚ Za bratov a sestry, za chorých, za rodiny s deťmi
- ✚ Za duchovné budovanie a rast zboru
- ✚ Za svedecký život blízkym
- ✚ Za pracovníkov zboru
- ✚ Za mládež, dorast a deti v zbere

Program na mesiac január

1.	Pi	10.00 Novoročné zhromaždenie /br. M. Bielik, kaz. P. Halža/
3.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Havrila, kaz. P. Halža/ Pamiatka na ukrižovanie a zmŕtvychvstanie Ježiša Krista
6.	St	17.00 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
10.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. M. Petrejčík, kaz. P. Halža/ 18.00 Aliančný modl. týždeň /br. M. Bielik/
11.	Po	18.00 Aliančný modl. týždeň v Ref. C
12.	Ut	18.00 Aliančný modl. týždeň v CB
13.	St	18.00 Aliančný modl. týždeň v BJB
14.	Št	18.00 Aliančný modl. týždeň v AC
15.	Pi	18.00 Aliančný modl. týždeň v ECAV
16.	So	17.00 Zborová biblická škola
17.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. D. Klein, kaz. P. Halža/ 16.00 Stretnutie rodín
18.	Po	17.30 Mládež
19	Ut	17.30 Staršovstvo
21.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
22.	Pi	17.00 Redakčná rada
24.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. F. Kaleja, kaz. D. Smolnik z BJB/ 18.00 Michal'any biblická hodina
25.	Po	17.30 Mládež
28.	Št	18.15 Biblická hodina /kaz. P. Halža/
30.	So	17.00 Zborová biblická škola
31.	Ne	10.00 Zhromaždenie /br. J. Vaščák, kaz. P. Halža/

Zmena programu vyhradená.